

Om öknarn och skämt om olika bygders
innevånare.

Ja nog har det varit brukligt särskildt från i
tiden att man hade öknarn på utbockens pall.
Så till en kallade vi Hiskultspruntinnare för
Hiskapär. Vi brukade även skratta åt dem när
pelt från Hiskult brukade stå på Träskeds
Förgdeg och sälja trött kumle som vi använde
när vi byggde dricka. "Kan och köp kumle av
mig jag har kumleknappas stora och långa samt
gasalorbar." Och halsethet att när man spottas
en Hinnerydskä på smaltbenen skrämmer det
var vad man var så mager. Vi sale alltid
Hinnerydskäen är på isken och snäles.

Men inte alla var det ty för längesedan brukade
Gryskultskäborna komma här ut och begga
bröd och ull m. m. När man så frågade var de
hade kommit svarade de jag bor i det fattiga

Aug. 80.

1

Grogsstult "Gussas" der gränsväran brötes utom
dörren. Vi så skappa "25 liter" och på kaffe
litra med 5 liter försöker vi påda upp en halv
så där den ja detta är ju giftesvis längeser
nu är Himmeryselsborna icke pettrigen än andla.
Men vi st brukade säga om Smäländningen. Galt
honem på en klippa i havet och han klaras sig
Men vi hade en vers som lät så här "Du
Skänning du Skänning du gräddbuter ju mer du
äter till värre ser du ut." Om Smäländningen
"Du Smäländning du Smäländning du kopro-
kaka; du är vers i ryggen som en raka"
Du Halling du Halling du kobjordad. Alltid är
du livad och alltid är du glad" Det var
förmodligen en Halländning som diktat den
versen. Om en annanig sång brukade vi säga Det
låter som när de bris ut kull lite i Skåne och om
en onfeldig person^{han} skulle sändes bort och husa apor.

Thogtbons vagnar sa när de gick upp för backen
Vi hjälpas åt, vi hjälpas åt Men när de gick ner
för backen såde de Var hjälpen sig, var hjälpen
sig, desau ordspåket Vi hjälpas åt liksom de
dålige hjulen.

Sju mennor från Skäntha stället komma upp till
Halland och finge der se ett blommande linfält
linet var ju blå blommas och den klyftigaste av
dem trodde att det var en mjö och den för vi
simma över Vi var sju då vi gick hemifrån
och när vi för simmet ^{över} sjön sågna vi ju så
ingen har ränt sig. När de hade beropit över
linfältet skulle de räknas men hus det var hade
troligtvis en ränt sig try när de räknade glände
de räknas sig själv. De troja då villbara och
betade men funna ingen. Då kom en ordbas och
undrade vad de betade efter. De talade om vad det
var, ni är ju sju såde han; de tänkte de ju ju

att de glömt iaktas sig själva.

En man ifrån Halland var en gång ner i Ghæne. Det var en adiga som ej ville arbeta. Han gick en kort bit ut den stappade han i piskan. En kväll då han visste vänderna i bygn sandats på Gärtjärnsgälden gick han dit och slog sig i språk med dem. Han talade om att han bodde i det fattiga Halland.

En av vänderna undrade hur de hade det där de åt kanske kaffetbröd. Ja vi har dåligt bröd, jag har handelenis en bit i piskan som Ni kan få smaka; men de är nog bäst jag får lite smår och bröda på; annars orkar Ni inte med det. Ni kan brett smår på och kan varsin bit av kaffet att låt dem smaka men de tyckte alla att de var varmt och dåligt bröd så de bjöd honom sätta sig ner och äta sig mätt vid deras bord

En som aldrig sett Håvås på nära håll om
att de växer i skogen. Han gick dit och pluckade
bär. Då han kom till bälca undredde han om
slåbärs har vingor. Nej de små brinna som
våra på våra pinnar. O då har jag slukat
mig full av bostojingar.

Glagsmål för i tiden

Då man skades antikonen vid mörkning
och på öfningplatsen brukade slagsmålen
vara ett viktigt nöje. Numera har denna
puls ned nästan helt försvunnit.
Och vad beträffas hemmansanslagningen
skall det nog gå bra att komma överens.